

hoz hasonló állapotban töltöttem, teljesen kábulatban éltem. Aztán a börtöncellába kerültem. Szerzetesi cellát készítettek számomra. Ez akkoriban sokat segített nekem.

Úgy élt, mint egy szerzetes?

Kényszerűségből. És így is fogadtam el. Lehetett volna tévém, de lemondtam róla. Még csak nem is olvastam, és végső soron olyasminek éreztem a sok hosszú órát, ami nagyon jót tett nekem.

Ekkor belemerült „a nem-tudás felhőjébe”, ahogy a buddhisták mondják?

Valamiképpen igen. Hiszen ez a legszebb dolog: belemerülni ebbe a felhőbe. Ama ritka pillantok ezek, amikor az alkalmatlankodó értelem végre csöndben van. A gondok és félelmek, a hirtelen felbukkanó

emlékek, amelyeket nem kívánunk. A meditálás megkísérlésének bizonyára köze van ahhoz, hogy az ember szeretné összpontosítani a gondolkodását, és a legszívesebben egy gombnyomással kikapcsolná.

És akkor a felhőben találja magát?

Igen, voltam ilyen helyzetben. Fél évvel ezelőtt eltört a járomcsontom. Nagy fájdalmaim voltak, és éjszaka fölkeltem, meditálni akartam. Tulajdonképpen nagyon ostoba ötlet. Ha az embernek fájdalmai vannak, akkor ez tulajdonképpen nem megy. De egyik pillanatról a másikra eltűntek a fájdalmaim. Ha úgy tetszik, más állapotba kerültem. Tudtam, hogy nem világosodtam meg. De tudtam, mi a megvilágosodás. És ez hihetetlenül kellemes

volt. Tudtam, hogy az ember még arról is lemondhat, hogy föltegye a végső kérdéseket. Ennek ellenére meg fogom tenni, és továbbra is keresni fogom a nagy titkot, a világ magyarázatának kulcsát. De létezik olyan állapot – ezt sejthettem meg –, amelyben az ember hihetetlenül elégedett azzal, hogy semmit sem tud.

Thomas Becker

Forrás: Publik-Forum 2014/20

Konstantin Wecker dalszerző, színész, író, 1947-ben született Münchenben. Drogbirtoklásért 1995-ben letartóztatták, és 2000-ben húsz hónapi felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték. A Vatikáni Bank körüli botrányok miatt 2002-ben kilépett a katolikus egyházból.

Hogyan foglalna állást Jézus a jelen égető kérdéseiben?

Azt beszéltük meg, hogy egy szentendrei kis kávézóban találkozunk. A verőfényben még csillogott a kőburkolaton a reggeli eső. A hátsó kerthelyiség egy csendes zugába kértem az asztalt.

Pontosan érkezett, hullámos barna hajáról és rugalmas lépteiről már hamar felismertem. Hihetetlen, de Ő volt az. A formaságokon gyorsan túlestünk, egy-egy pohár vizet kértünk a lábatlankodó pincértől, és azt, hogy ne zavarjanak.

Nem mertem a szemébe nézni.

– Ugye nagyon elrontottunk valamit? – kérdeztem bátortalanul.

– *En ezt nem így mondanám. Egy folyamatban vagytok benne, amely a tudatlanságból a tudatosságba, az individualizmusból az egység felé, az önzésből a teljesebb szeretet felé tart. Miért gondolod, hogy elrontottatok valamit?*

– Hát? Ahogy elnézem a világot... Mérhetetlen szenvedés van.

– *Pedig én azt mondtam: „Azért jöttem, hogy életek legyen, és bőségben legyen!” Ettől tényleg messze vagytok. De ez egy folyamat, és a változás állandó választokat igényel tőletek. A szenvedést döntő részben ti okozátok magatoknak.*

– Hagyományosan gondolva Te megszüntetni jöttél a szenvedést, és felvitted a keresztre.

– *Ezt lehet úgy értelmezni, hogy minden tudást, az összes szempontot, mintát átadtam nektek ahhoz, hogy ne kelljen szenvednetek.*

– Akkor csak rosszul értelmeztük valamit?

– *Mondjuk inkább úgy: töredékesen. Az Atyával kapcsolatban is rengeteg a félreértés, sőt erre építettek fel egy egész teológiai rendszert. Így aztán a torz – pontosított: félreértett – istenképtől torz emberek lettetek, és torz viszonyokat hoztok létre.*

– Tehát vissza kell menni a kályháig?

– *Én nem írhatok elő nektek semmit, csak javasolhatok.*

– De mit? Újra kell gombolni a kabátot?

– *Azt kell megérteni, hogy először meg kell ismerni a teremtés, az élet alaptörvényeit, majd abból kell levonni következtetéseket a mindennapi élet számára. Az oksági lánc ma nagyon hiányos a gondolkodásotokban.*

– Mondanál egy példát erre?

– *A civilizált élet kezdetén vagytok, a tulajdonért, a hatalomért, befolyásolásért és más lényegtelen elemekért zajló harcok fázisában. Pedig: „ami van, elég” – ahogy a tónál is mondtam. Pontosabban elég volt, és még ma is lehet változtatni. És különben is: „Keressétek Isten Országát!” Vagy hogy „mindannyian testvérek vagytok”.*

– Hú, de messze vagyunk ettől!

– *És ezeknek a törvényeknek kellene tükröződniük a világi törvényeitekben, azoknak nem elszakítaniuk kelleneteket egymástól, hanem összekötni.*

– Nem értem; mintha egy másik bolygóról jöttél volna! – nevettem zavaromban

– *Mondok példát. A Föld javait nem szabad kisajátítani magáncélokra, vagy: a társadalom jólétéért kellene dolgozni, nem a saját személyes előnyökért.*

– Ez fantazmagória!

– *Nézd meg, milyen világban éltek! Lehet, hogy most fantazmagóriának tűnik, de a „szíve táján” mindenki tudja, hogy enélkül a bajok csak fokozódnak. Mert én nem a kevesek bőségét szeretném, hanem mindenkiét.*

– Igen, azt hiszem, már sokan belátjuk, hogy ha nem tudjuk megváltoztatni a viselkedésünket és az életvitelünket, akkor a civilizációnk törvényszerűen a megsemmisülés felé tart.

– *Ha ezt látod, akkor szinte mindent tudsz már.*

– Foglyai vagyunk saját sztereotípiáinknak, szokásainknak, ha úgy tetszik, a hitünknek.

– *Hogy is mondtam? „Változtassátok meg a gondolkodásotokat!” Valami valamikor működött, és már nem működik. Ez is az élet alaptörvénye.*

– Tudod, mi cselekedni szeretnénk ezért a világot. Pont az általad megfogalmazott célokért.

– *A rosszul felismert törvények okainak következményein segítetek. Ez persze szép, de mindig hatékonyabb az oksági lánc elejét újragondolni. Ez is feladat. Sőt!*

– De cselekednünk kell, és tennünk a jót, hogy a mennybe kerüljünk, és az ítéletkor a te világodba lépjünk.

– *Figyelj! – és rám nézett szelíd barna szemével. – Nincs ítélet! Az élet örök, mert Istentől van. Ha meg a cselekvésről van szó, gondolkodtatok már a cselekvésről?*

– Bevallom, keveset! Mi azt nézzük, adtam-e ma többet, mint tegnap.

– *Pedig négy dologért kell cselekedni.*

– Bevallom, kíváncsivá tettél.

– *Ti szeretitek a pontokat – ahogy a jó György mester tanította –, így kérlek, írd:*

A cselekvés szabályai:

1. *a még létre nem jött káros állapotok létrejöttének megelőzése,*

2. *a már létrejött káros állapotok elhagyása,*

3. *a még létre nem jött üdvös állapotok létrehozása,*

4. *a már létrejött üdvös állapotok fenntartása.*

– *Konkretizálnád például a klímaproblémákra?*

– *Nagyon szívesen:*

1. *Elemezni kell a folyamatokat, az oksági láncot. Hallgatni kell világ fizikai törvényeit ismerőkre. Tudod: széndioxid-kibocsátás, ökolábnyom meg ilyesmi. Mi okozza legnagyobb terhet, és azt hogyan kell csökkenteni?*

2. *Ma pontosan tudható, mi történik. El kell hagyni a károkozást.*

3. *Jó levegő, tiszta és elég ivóvíz, gazdag termőföldek – ez ma a bőség.*

4. *Mіндеzt – ahol még van – megtartani: nem beépíteni, kivágni; megőrizni a teremtés sokféleségét, és nemcsak magunknak: az állatoknak, a növényeknek és az egész Földnek is.*

– *És a migráció?*

– *Hú, de belejöttél a kérdésbe. De lássuk:*

1. *Itt is elemezni kell az oksági láncot. A sok ember enni, fogyasztani, élni akar. A világ ez évi készlete augusztus elején elfogyott. Ezért megindul a harc az erőforrásokért, majd kitör az erőszak. Mindenben változtatni kell ebben a folyamatban*

2. *A káros állapotokat kezelni kell, irgalommal, szeretettel, és mindent meg kell tenni hogy a probléma megoldódjon, és ne termelődön újjá. Minden olyan struktúrával, vallással, ideológiával, ami nem ezt segíti, küzdeni kell.*

3. *Meg kell fogalmazni a legnemesebb álmaitokat a saját világotokról. Lehet, hogy csak kicsi körökben, de Ti hordozzátok a reményt. Pontosak azok, akik megváltoztatják a gondolkodásmódjukat.*

4. *Keressétek a jó példákat, és kövessétek!*

– *És a vallás?*

– *Nagy tévedés, hogy a vallás Istenért van. Istennek nincs szüksége semmire, vallásra sem. Olyan vallásnak van létjogosultsága, amely azt segíti, amiért én jöttem. Ami ezt nem segíti, az inkább árt, mint használ.*

– *Tehát szomorú vagy a világot tekintve?*

– *Próbálok reális maradni, és látom a folyamatokat. Segítem azt, ami az életet szolgálja, és ez hatalmas öröm. De azt tudnotok kell, az idő végtelen tengelyén a ti korotok csak egy kis vonal. És amint mondtam, az élet örök. Itt a Földön is, ahogy a mennyben. Emeljétek fel magatokat!*

Ha Ti elbuktok a létezés próbáján, és elpusztítjátok a világokat, tíz vagy százezer év múlva majd kihajt egy fűszál, lesznek újra erdők, madarak, ugrándozó majmok a fákon, és megjelenik az új Ádám és az új Éva.

– *És lesz paradicsom meg kígyó! – bújt ki belőlem a kisördög.*

– *Valami lesz! Majd kitalálok addig valamit – nevette el magát.*

– *De most nekünk kell kitalálnunk valamit – gondolkodtam el a holnap felénk tornyosuló árnyain.*

– *Igen, ez a ti dolgotok! Van elég muníció a tarso-lyotokban, ész a fejetekben, szeretet a szívetekben és tettvágy a kezetekben. De ismétlem, a cselekedeteket és a gondolkodást nem szabad kijátszani egymás ellen. Ahogy a testnek is több tagja van, mindenkinek van elég dolga. És a cselekvés is sokféle. Legyetek egyek ennek tudatában! És persze másnak is!*

Jólesett ez a határozott biztatás, és az egy óra is le- járt.

– *Mennem kell – mondta –, vannak más juhaim is.*

Pár szót váltottunk még a családról meg a személyes dolgokról.

– *Megölelhetlek? – kérdeztem tétován*

– *Hát persze, hiszen nálunk ez a módi.*

Garay András

ELŐFIZETÉS

Tisztelettel kérjük Olvasóinkat, hogy legkésőbb **2021. február végéig** újítsák meg előfizetésüket. A lap ára a költségek emelkedése miatt változik, az éves előfizetés **2.000,- Ft** lesz, illetve annak, aki postán kéri, a – minden évben emelkedő – postaköltséggel együtt **4.000,- Ft**.

A befizetés lehetőség szerint banki átutalással a lapot terjesztő **KISZE Bt.** számlájára (számlaszám: 10918001-00000057-09540006), vagy az Unicredit Bank bármely fiókjában a fenti számlára történő **pénztári befizetéssel** történjék. Rózsaszín **belföldi postautalvánnyal** is lehet, ekkor a **KISZE Bt.** a címzett, és a **bankszámlaszámot** kell feltüntetni. **Mindhárom esetben** kérjük közölni az előfizető nevét, címét, és azt, hogy „Érted vagyok”-előfizetés. – A terjesztéssel kapcsolatos bármilyen ügyben Gromon András főszerkesztőtől lehet tájékoztatást kérni.

Egyúttal tájékoztatjuk kedves Olvasóinkat, hogy az elmúlt évben a járványhelyzet által okozott nyomdai bonyodalmak miatt küldtünk együtt két-két lapszámot, és ez nagy valószínűséggel így lesz majd a járvány megszűnéséig. Köszönjük megértésüket!